Opinie | Zwemmen en handhaven

16 oktober 2019



Wat kunnen we voor 2020 leren van de gebeurtenissen op de steiger aan de Borneokade afgelopen zomer, toen op hete dagen de rust van omwonenden botste met de overlast door zwemmers? Het antwoord: gemeentelijke handhaving, en nu zonder knipoog.

Joost van der Vaart | Foto **Marcel de Cnock** | IJopener

Het water is fris geworden, de Borneosteiger ligt er verlaten bij. De herfst doet van zich spreken. Wat een verschil met juli, toen hier soms honderden mensen afkoeling zochten, plezier maakten en zich niets aantrokken van

het zwemverbod op de Borneosteiger. Helaas trokken sommigen zich ook niets aan van de omwonenden. Herrie en opdringerig gedrag waren het gevolg.

Voor wie de feiten niet kent: de Borneosteiger in het Oostelijk Havengebied is een geliefde zwemplek. Een hardhouten plankier met roestvrijstalen zwemtrappen. Ideaal voor iedereen die een baantje wil trekken. Het punt is alleen: dat mag niet. Op een gemeentelijk bord staat het volgende: 'Recreatiesteiger Borneo. Deze drijvende steiger is bedoeld voor recreatie. Om te zonnen, te picknicken of gewoon te genieten van het uitzicht. De steiger is van ons allemaal. Rond de steiger wonen mensen. Daarom: praat en handel je met respect voor elkaar; maak je geen lawaai en gebruik je geen versterkte muziek; ben je na 22.00 uur stil; gooi je afval in de afvalbakken of neem je het mee. De steiger ligt in een haven en grenst aan een vaargeul. Het is gevaarlijk om hier te zwemmen. Het Binnenvaart Politie Reglement verbiedt daarom het zwemmen. De aanwezige trapjes zijn neergezet om mensen die per ongeluk te water raken een uitklimvoorziening te bieden. Wij wensen u veel recreatieplezier.'

Ja, dat staat er allemaal. En deze zomer kwam boven dat bord nog een ander bord: 'Zwemmen verboden'. En toen werd het heet. Het werd meer dan 35 graden en de mensen wilden zwemmen. Verbied het ze dan maar eens, zeker met al de voorzieningen die hier zijn, de steiger en de trapjes.

Het bord met het zwemverbod verdween in de plomp. Anarchie op Borneo: zwemmen is een mensenrecht. Ho, wacht even. Over het zwemmen en de overlast voor omwonenden hier zijn twee rechtszaken gevoerd. En beide zijn gewonnen door de bewoners. Jantien de Laaf en Wieger van Aalderen, die in een woonboot naast de steiger wonen, legden in Het Parool uit waarom zij 'na jaren vruchteloos praten, twee bezwaarprocedures en een eerdere succesvolle rechtszaak' wederom naar de rechter stapten. 'Om een einde te maken aan de onleefbare overlast van een illegaal openluchtzwembad op enige meters van onze slaapkamer. Een zwembad zonder sluitingstijden, toezicht of regels.'

Ze wonnen een door hen aangespannen kort geding. De gemeente schikte en plaatste snel het gewraakte bord met het zwemverbod. Toen de pers kwam, raadde een onbezonnen bestuurder de zwemmers aan het verbod te negeren en tegen handhavers te jokken. Dat was makkelijk gezegd. En ondermijnend gedacht: feitelijk verbieden en toch gedogen. Maar ook Borneo-eiland is deel van onze rechtsstaat. En in een democratie moet je met de minderheid rekening houden, in dit geval degenen die overlast ondervinden van het zwemmen.

Volgende zomer zijn er weer hete dagen. Als de boel op z'n beloop wordt gelaten, zal dat de fricties alleen maar erger maken. De gemeente heeft de dure plicht om met een regeling te komen die beide partijen recht doet, zwemmers en omwonenden. Zo'n regeling betekent bovenal: écht handhaven op overlast. Handhaving is niet rechts of reactionair. Handhaving is een vorm van goed bestuur.